

شیکاری ناوه‌پۆکی شیعی «ئازادی» ی شیرکۆ بیکهس جه‌عفه‌ر قاره‌مانی

پوخته

شیعی ره‌خنه‌یی به شیعی‌ک ده‌لین که شاعیر شروقه‌ی بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی، سیاسی و کولتووری سهرده‌میکی دیار ده‌کات و به سوودوه‌رگرتن له زمانی شیعی ئه‌و کیشانه ده‌رده‌خات که له کۆمه‌لگادا رووده‌ده‌ن. شیعی ئازادی نمونه‌یه‌کی ئه‌و جوهره شیعه‌یه که شیرکۆ به که‌لکوه‌رگرتن له هیمما و وینه‌ی جوړاو‌جوړ، ره‌خنه له بارودۆخی سیاسی سهرده‌می خۆی ده‌گریت. لهو شیعه‌دا ئازادی وه‌ک ئامانجیکی ده‌ستنه‌که‌وتوو پیناسه ده‌کریت که له‌لایه‌ن رژیمه پاونخوازه‌که‌ی به‌عسه‌وه پشتگۆی خراوه. نیشتمان، شوینیکه ده‌کوژریت و بووه‌ته تاته‌شۆر و تابووت. ئه‌و وینانه په‌نگدانه‌وه‌ی قه‌یرانی شوناسی نه‌ته‌وه‌یی و کولتووری له زیدی شاعیر ده‌رده‌خه‌ن که به‌هۆی شهر و گه‌نده‌لیی کۆمه‌لایه‌تی له مانای راسته‌قینه دوور که‌وتوو‌ته‌وه. ده‌رده‌که‌ویت نیشتمان له‌بری ئه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی ژیان بیت، شوینی مهرگ، ناشتن و دارمانه. دووپاتی چه‌مکی ئازادی نه‌ک ههر جه‌خت له‌سه‌ر شیواوی و قوولایی قه‌یرانی ئازادی ده‌کات، به‌لکوه‌ راستیه‌کی پر له ئازار وه‌بیر خوینهر ده‌خه‌نه‌وه که هه‌لومه‌رجه‌کان ناگۆرین و ئازادی به‌رده‌وام له ژیر گوشاردا ده‌مینیته‌وه. به‌و پینیه ئه‌و شیعه له دوو لاره جیی سه‌رنجه: یه‌که‌م، ره‌خنه له بارودۆخی سیاسی و نه‌بوونی ئازادی و دووهم، هه‌ولدان بۆ وشیارکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لگا. له‌و خویندنه‌وه‌یه‌دا به‌و ئه‌نجامه ده‌گه‌ین که شاعیر به‌رسته‌ی پرسیاری و وشه‌ی گوماناوی، بی‌هیوایی خۆی به‌رامبه‌ر به ئازادی و نیشتمان ده‌رده‌خات. دووپاتی پرسیاری سه‌ره‌تای شیعه‌که بۆ وه‌رگرتنی وه‌لام نییه، به‌لکوه بۆ ده‌رخستنی راستیه‌کی تال و گوشاری ده‌روونی و نه‌بوونی هیوا، یان جوانیه. ئه‌و توپیرنه‌وه‌یه به شیوازی وه‌سفی - شیکاری ئه‌نجام دراوه. له کۆتاییدا به‌و ئه‌نجامه ده‌گه‌ین که لهو شیعه‌دا، هه‌موو شتیک له ده‌وری توندوتیژی و چه‌وسانه‌وه‌دا ده‌سووریته‌وه.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: شیرکۆ بیکه‌س؛ شیکاری ناوه‌پۆکی؛ هیمماخوازی؛ ئازادی.

۱- سەرھەتا

ئەدەبىياتى ھەر نەتەۋەيەك بىرۈباۋەر، ھىوا و ئامانجەكانى ئەو نەتەۋەيە دەگىرىتەۋە كە بەدرىزايى سالان و سەدەكانى رابردوۋ پىكھاتوۋە. ئەدەب، بابەتتىكى كۆمەلەتتەيە و بەردەوام لەژىر كارىگەرىي رووداۋەكانى كۆمەلەتتەيە، كولتورى و سىياسى سەردەمەكەيدا بوۋە و باشتىن شىۋاز بۆ تۆمارى ئەو بەسەرھات و رووداۋانەيە (ھاورز، ۱۳۵۵: ۳۱). شىعر ۋەك فۆرمىكى ھونەرى بەھۆى پىكھاتە چىر و ھىمايەۋە كىشەي شىكىردنەۋە و تىگەيشتنى بۆ ھۆگرانى دروست كىردوۋە. لەم چوارچىۋەيدا شىكارى ناۋەرۆكىي شىۋازىكى ناسراۋى پەخنى ئەدەبىيە كە ئامازە بە پىشكىنى ناۋەرۆكى دەق و پىكھاتەكانى واتايى دەكات. بەپىچەۋانەي شىكارى پىكھاتەيى كە تىشك دەخاتە سەر فۆرم و پىكھاتە، شىكارى ناۋەرۆكى زياتر پەيامى شىعر تاۋتوۋى دەكات و ھەول دەدات توۋزەكانى نەيتىي واتايى روون بىكاتەۋە. لەم جۆرە لىكدانەۋەيەدا، نەك ھەوللىك بۆ دۆزىنەۋەي ماناى روالەتتى شىعر دەدرىت، بەلكو تاۋتوۋى پىكھاتەي زمانى، چەمكى و ھىمايىش دەكرىت. يەكەمىن و بنەرتىترىن قۇناخ لە شىكىردنەۋەي ناۋەرۆكىدا، دەستىشانىكرى تەۋەر و ناۋەرۆكى شىعرە (كرىپىندروف، ۱۳۸۸: ۹۷). ئەو دوو توخمە لە تىگەيشتنى سەرھەتايى شىعر بەشدارن و چوارچىۋەيەك بۆ شىكارى قوۋلتر دەپەخسىن.

ھەر شىعەرىك جگە لە توۋزەكانى ماناى، پەيامىكى دىارىكرائىش بە خويئەر دەگەيەنەت. ئەو پەيامە دەتوانىت لايەنى ئەخلاقى، كۆمەلەتتەيە، فەلسەفى و تەننەت رامىيارىشى ھەيىت. لە شىكارى ناۋەرۆكىدا مەرجە، بايەخ بە پىكھاتە و فۆرمى شىعەرىش بدرىت. شىعر دەكرىت، يان بە فۆرمى كلاسىك ۋەك: غەزەل، قەسىدە، جوت سەروا، ۋەتد، بىت، يان فۆرمەكانى نوۋى ۋەك: شىعەرى سىي، شىعەرى ئازاد و ۋەتد. پىكھاتەي شىعر دەتوانىت رۆللىكى گىرگ لە گەياندنى پەيام و ھەستى شاعىردا ھەيىت. پىشكىنى پىكھاتە و ناۋەرۆك لەيەك كاتدا يارمەتيدەرە بۆ تىگەيشتن لەۋەي كە فۆرم و ناۋەرۆك چۆن پەيۋەندىيان بەيەكەۋە ھەيە. زۆرىك لە شىعەرىكان لەكات و شوئىتىكى دىارىكرادا دەنووسرىن و بە شىۋەيەكى راستەۋخۆ، يان ناراستەۋخۆ لەسەر بنەماى بارودۆخى مېژوۋىي، رامىيارى و كۆمەلەتتەيە ئەو سەردەمە دەئافىرىن و لە شىكارى ناۋەرۆكىدا پىۋىستە بايەخىكى تايىتە بەۋ بابەتە بدرىت، بۆئەۋەي تىگەين بۆچى شاعىر باسى لە ھەندىك بابەت كىردوۋە و چ نىگەرانىيەك لە پشت بەرھەمەكەي ھەيە.

۱-۱- شیعری پەخنەیی

شیعری پەخنەیی، بە شیعریک دەلێن کە شاعیر شەرۋەفی بارودۆخی کۆمەڵایەتی، سیاسی و کولتووری سەردەمیکی دیار دەکات و بە کەلکۆەرگرتن لە زمانی شیعری ئەو کیشانە دەردەخات کە لە کۆمەڵگادا روودەدەن. ئەو جۆرە شیعەر لە بەرامبەر دامودەزگاکانی دەسەلات، بە ئامانجی گۆڕینی بارودۆخی شیواو ھەلۆیست دەگرێت (براھنی، ۱۳۷۱: ۲۳۶). شیعەر بە ھۆی زمانی ھونەرییە، توانایی کاریگەری لە ئاستی سۆزداری و ھزریدا ھەیە و دەتوانێت چەمکە ئالۆزەکان بە زمانیکی سادە دەربری، بۆئەوێ خەلکی ئاسایی لێی تێگەن. رۆلێکی بنەرەتیی شیعری پەخنەیی، بەرزکردنەوێ ئاستی ھۆشیاری کۆمەڵایەتی. ئەو جۆرە شیعەر دەتوانێت دەوریکی بەرچاوی لە وشياری کۆمەڵگادا ھەبێت، بەتایبەتی لەو کۆمەڵگایانە خەلکە کە لە پرسەکانی کۆمەڵایەتی و سیاسی بێ ناگان (لنگرودی، ۱۳۹۰: ۶۱).

۲-۱- کاریگەری شیعری پەخنەیی

۱-۲-۱- پەخنەیی کۆمەڵایەتی و کولتووری

شیعری پەخنەیی پەخنە لە بارودۆخەکانی ھەبوو و کیشەکانی کۆمەڵایەتی، کولتووری و سیاسی دەگرێت. ئەو جۆرە شیعەر لێکدانەوێ بابەتەکانی وەک: گەندەلی، ھەلاواردن و پێشیلکردنی مافی مەروۇف دەکات. شیعەر وەک میدیایەکی ھونەری، توانایی گەیانندی ئەو چەمکانە بە جەماوەر بە شیوەیەکی کاریگەر ھەیە.

۲-۲-۱- کۆکردنەوێ پای گشتی

شیعری پەخنەیی لە میژووی زۆریک لە بزوووتنەوێکانی کۆمەڵایەتی و سیاسیدا کاریگەری بوو، بەتایبەت لەو کۆمەڵگایانە ئازادی تاکەکان سنووردارە، شیعەر دەتوانێت وەک ئامرازێکی گشتی و کارتیکەر بۆ نەرەزایەتی دەربرین و ڕاکێشانی سەرنج بۆ کیشەکانی کۆمەڵایەتی و سیاسی دەوری ھەبێت. شیعری پەخنەیی توانایی ئەوێ ھەیە، خەلک ناچار بکات، بەشداری لە چالاکییەکانی کۆمەڵایەتی و سیاسی بکەن و رۆلێکی سەرەکی لە گۆرانکارییەکانی کۆمەڵایەتی بگێرن.

۳-۲-۱- گۆرانکارییەکانی کولتووری و شوناسی گشتی

شیعری پەخنەیی دەتوانێت لە دارشتنی شوناسیکی نوێی کولتووری و کۆمەڵایەتی شۆیندەر بیت، چونکە ئەو جۆرە شیعەر زۆرجار جەخت لەسەر کیشەکانی بنەرەتیی ژیانی مەروۇف دەکات و دەتوانێت بۆ بەھیزکردنی ناسنامە گشتی کە لەسەر بنەمای دادپەرەری و ئازادی دادەمەزرێت، یارمەتیدەر بێت (لوکاچ، ۱۳۸۴: ۲۶۳). شیعری کوردی بەدریژی میژوو ھەمیشە وەک ئامرازێک بۆ دەربرینی پرسەکانی کۆمەڵایەتی، سیاسی و کولتووری، بەتایبەت لە کاتی قەیراندا بۆ گەیانندی نەرەزایەتی و

په‌خه‌گرتن له پیکهاته‌ی سیاسی به‌کار هیتراوه. له‌و‌رووه‌وه، ئە‌و‌شیرانه‌ی چه‌مکه‌کانی ئازادی و نیشتمان‌شی‌ده‌که‌نه‌وه، ده‌وریکی گرنگیان له‌نواندنه‌وه‌ی بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی بووه. هیم‌اخو‌ازی پ‌ی‌ی‌ازیکی ناسراوه‌ بۆ‌ده‌رب‌رینی ناره‌زایه‌تی دژی ده‌سه‌لاتی چه‌وسپ‌نه‌ر، به‌تایبه‌ت له‌شیرعی نویدا‌وه‌ک ئامرازیکی به‌ه‌ی‌ز بۆ‌په‌خه‌گرتن له‌بارودۆخی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی ده‌وری بووه. سیم‌بۆ‌لیزم له‌زمانی کوردیدا به‌«هیم‌اخو‌ازی» وه‌رگیردراوه. ئە‌و‌وشه‌یه‌ می‌ژوو‌یه‌کی کورتی له‌وی‌ژه‌ی کوردیدا هه‌یه. له‌زمانی ئە‌ده‌بیدا بۆ‌گه‌یاندنی واتای زیاتر، هیم‌ا به‌کار ده‌ه‌یت‌ریت. نواندنه‌وه‌ی دووباره‌ی راستیه‌یه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی-سیاسی و پابه‌ندبوونی م‌ر‌و‌ف، وه‌ک سه‌ره‌ک‌ت‌رین ئە‌ر‌کی ئە‌ده‌ب ناسراوه، ئە‌و‌راستیه‌ی که‌کارب‌گه‌ری له‌سه‌ر بیرکردنه‌وه‌ و هه‌ستی شاعیره‌ و له‌کرده‌دا-کردوه‌یه‌کی هاوبه‌ش و ئاراسته‌یه‌کی تایبه‌ت به‌ژیانی هونه‌ری ده‌به‌خشیت.

کرده‌ی کۆمه‌لایه‌تی شاعیر بر‌پ‌یک جار به‌که‌ل‌ک‌وه‌گرتن له‌هیم‌اخو‌ازی و به‌کاره‌یتانی هیم‌ای باو، یان داه‌یت‌ه‌رانه‌ئ‌ه‌نجام ده‌دریت. به‌وته‌ی لالاند-فه‌یله‌سووفی فه‌ره‌نسی-هیم‌ا شتیکی نه‌بینراوه‌ له‌ر‌ی‌گه‌ی خۆکرده‌وه‌دیاری ده‌کریت. یۆنگ پ‌ی‌ی‌ وایه‌«هیم‌ا» باشت‌رین و‌ینه‌ی موم‌ک‌ینه‌ بۆ‌بینینی شتیکی که‌به‌شیوه‌یه‌کی پ‌ژ‌ه‌یی، نادیاره‌ و ناکریت به‌شیوازیکی روون‌تر ده‌رب‌ر‌دریت(شمیسا، ۱۳۸۰: ۳۱؛ دلاشو، ۱۳۶۴: ۹). زۆرجار زاراوه‌کانی ره‌مز و نیشانه‌به‌هاوتای هیم‌ا، یان Symbol دانراوه‌(عوسمان، ۱۳۹۹: ۱۹۷؛ حسینی، ۱۳۸۹: ج ۲: ۵۳۸). هه‌ندیک له‌نووسه‌ران، وه‌ک پورنام‌داریان-تو‌ی‌ژه‌ری زمانی فارسی-جیاوازییان له‌نیوان هه‌ر‌کام له‌وشانه‌ی سه‌ره‌وه‌دا داناوه؛ به‌لام له‌زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کانی روون‌پ‌ژ‌یدا، هیم‌ا به‌هه‌مان ره‌مز و نیشانه‌ناسراوه‌ و بریتیه‌ له‌وشه، یان ده‌سته‌وشه‌یه‌ک واتایه‌ک جیاواز له‌واتایه‌ی له‌وشه‌داندا هه‌یه‌تی، بگه‌یه‌نیت. به‌واتایه‌کی دیکه، هه‌ر‌کات وشه‌یه‌ک جگه‌ له‌واتای سه‌ره‌کی، واتایه‌کی دیکه‌ی هه‌بیت، ئە‌وه‌هیم‌ایه. هیم‌اکان له‌سه‌رده‌مانی زه‌بروزه‌نگی رامیاریدا، نه‌ک هه‌ر به‌شداری له‌جوانیی شیعردا ده‌که‌ن، به‌ل‌کوو ده‌توانن ئە‌و‌مانایه‌ی ده‌ره‌تانی ده‌رب‌رینی راسته‌وخۆی نییه، ناراسته‌وخۆ به‌خو‌ینه‌ر بگه‌یه‌نن.

۳-۱- میژووی سهره‌لدانی ریازی هیماخوازی له رۆژئاوا

له كۆنهوه به كارهیتانی هیما له ئەده‌بدا باو بووه؛ بۆ نموونه كۆتر هیمای ناشتی و ئاو هیمای رووناکی بووه. هیما له بنه‌رتدا ریشه‌ی له ئەده‌بی پیش ئیسلام، چیرۆك و سۆفیگه‌ری دواى ئیسلام، شیعری كۆمه‌لایه‌تیى نوێ و چیرۆكه‌ شیعردا كوتاوه و لایه‌نى جوانیناسیى شیعرده‌له‌مه‌ندتر ده‌كات، ئەوه له كاتیكدایه به‌رده‌وام له رواله‌تى وشه‌تى ده‌په‌ریت و مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ چه‌مكه‌كانى ئاو كۆمه‌لگا ده‌كات. هیما، هه‌لقولاوى به‌ستینه‌ جۆراوجۆره‌كانه‌ و له‌ په‌یوه‌ندى به‌ پێداوێستیه‌كانى مرو‌ف سه‌رچاوه‌ ده‌گریت و ده‌رخه‌رى بابته‌ى نه‌یه‌نی تاكه‌كه‌سییه‌. له‌ شیعری نویدا، به‌ یارمه‌تى هیما شاعیر چ به‌ مه‌به‌ست بیت، یان به‌هۆى كۆمه‌لیك هه‌لومه‌رجى دژوار، په‌نا بۆ زمانیکى خوازه‌یى له‌ ریگه‌ى به‌كارهیتانی كۆمه‌لیك هیما كه‌ خاوه‌نى واتا و ده‌لاله‌تى تایه‌ت و دیاركران، ده‌بات (پورنامدارین، ۱۳۸۳: ۲۲۷).

هیماخوازی وه‌ك قوتابخانه‌یه‌كى وێژه‌یى له‌ كۆتایی سه‌ده‌ى نۆزده‌هه‌م دامه‌زرا. چارلز بۆدلیر دارێژه‌رى ئەو قوتابخانه‌یه‌ بوو. بۆدلیر پیتی وابوو جیهان دارستانیكى پر له‌ هیمایه‌ و ته‌نیا شاعیر ده‌توانیت به‌ تیگه‌یه‌شتن ئەو هیمايانه‌ لیك‌بده‌ته‌وه‌ (حسینی، ۱۳۸۹: ۲۶۹) دواى بۆدلیر، ئارتور ریمبۆد، پۆل فیترلین و ئیستیفان مالارمې به‌ستینه‌یان بۆ سهره‌لدانی هیماخوازی زیاتر ئاماده‌ كرد» (هنرمندی، ۱۳۸۵: ۲۸۵). سالی ۱۸۸۶ راگه‌یه‌نراوى هیماخوازی له‌ لایه‌ن ژان مۆره‌، شاعیری به‌ره‌چه‌له‌ك یۆنانی ب‌لاوكرایه‌وه‌ و دواى ئەو قوتابخانه‌یه‌ك به‌ ناوى هیماخوازی دامه‌زرا و جیتی سه‌رنجی نووسه‌رانیكى، وه‌ك: ئیستوارت بریل، ویل گریفین و رینی ژیل و هتد، كه‌ خۆیان به‌ په‌یره‌وانی بۆدلیر و ریمبۆ ده‌زانی، بووه. له‌ راستیدا هیماخوازی ریازیكى ئەده‌بی بوو، پیشنیاری به‌كارهیتانی چه‌مكه‌كانى به‌شیوه‌ى ناراسته‌وخۆ ده‌كرد و په‌یره‌وانی پێیان وابوو، شیعرده‌بیت له‌ ریگه‌ى ئاوازی ناوه‌وه‌، ئەو بارودۆخه‌ ده‌روونییه‌ بگه‌یه‌نیت كه‌ راسته‌وخۆ ناك‌ریت، ده‌ربیرد‌ریت (تولستوی، ۱۳۵۰: ۹۰).

«هۆكاره‌ جۆراوجۆره‌كانى وه‌ك بابته‌ى سیاسى و كۆمه‌لایه‌تى، زه‌بروزه‌نگى ده‌سه‌لاتی پاشایه‌تى، ئاشنا‌بوون به‌ ریازی هیماخوازی و كاریگه‌رییه‌كانى و فره‌مانایی هیما به‌ مه‌به‌ستى دووركه‌وتنه‌وه‌ له‌ رووكه‌شى بوونی په‌یامى شیعری، له‌ به‌رچاوترین هۆكاره‌كانى بایه‌خدانی شاعیرانى هاوچه‌رخ به‌ هیماخوازی دیته‌ هه‌ژمار» (فتوحی، ۱۳۸۹: ۱۷)، بۆیه‌ شاعیرانى هاوچه‌رخ هیماخوازییان بۆ واته‌به‌رزى شیعه‌رکانیان و رزگار‌بوون له‌ رووكه‌شى بوونی واته‌ه‌لب‌زاردووه‌. ئەو شیوازه‌ ده‌بیتته‌ هۆى ئەوه‌ى ده‌ق له‌ بێ‌ئاكامی رزگار بیت و ئاسۆی لیكدانه‌وه‌ زیاتر به‌رووی خۆینه‌رى شیعرده‌لییت. له‌ شیعری نویدا ئەو

وشانه‌ی دهنه هیمّا، به‌پیتی به‌ستینه‌کانی کومه‌لایه‌تی، سیاسی و کولتوری ده‌کریّت ژبانی شاعیر و رۆحی مروّفایه‌تی و هه‌سته‌کانی پیّ لیک‌بدریته‌وه. ده‌کریّت شاعیر به‌پیتی هه‌ستی که‌سی و ئەو ژینگه‌یه‌ی تییدا ده‌ژی، لیک‌دانه‌وه‌ی جیاوازی بۆ هیمّا‌کان هه‌بیت (زرقانی، ۱۳۸۳: ۱۶۵).

۱-۳-۱- میژووی سه‌ره‌لّدانی هیمّاخواری له‌شعیری نوئی کوردی

هاوکات که نیما به‌چاولینکه‌ری له‌ئەده‌بی فهره‌نسی ده‌ستی به‌نوێکردنه‌وه‌ی شعیری فارسی و دارشتنی شیوازیکی نوئی شعیری کرد، له‌ئەده‌بی کوردیشدا گۆرانی شاعیر به‌هۆی ئەو ئەزموونه‌ئەرینییانه‌ی له‌ره‌وتی شعیری رۆژئاوا به‌ده‌ستی هینابوو، شعیری کوردی به‌شیوازیکی نوئی ئاراسته‌کرد، هه‌رچه‌ند ده‌کریّت ریازی شعیری نیما و گۆران به‌هاوشیوه‌هه‌ژمار بکریّت؛ به‌لام ئەو پیکهاته و گه‌لّ له‌ئەده‌بیانه‌ی کاریگه‌رییان له‌سه‌ر شعیری گۆران دانابوو، ته‌واو له‌شعیری نیما‌دا جیاواز بوون (محمدی خاجلو، ۱۳۹۵: ۴۰:۰۴۱۲). هیمّاخواری کومه‌لایه‌تی به‌ناوبانگترین ره‌وتی شعیرییه، ره‌وتیکی شاعیرانه‌بیرمه‌ندانه که به‌شدارییه‌کی به‌رچاوی له‌میژووی ئەده‌بی کوردیدا بووه. شعیری نوئی کوردی له‌رۆژه‌لات تاراده‌یه‌ک کارتی‌کراو له‌ئەده‌بی بیانی و به‌تایه‌تی شعیری نوئی فارسییه. شاعیرانی هاوچه‌رخ‌ی کوردی هه‌رکام که‌م یان زۆر به‌شدارییان له‌ره‌وته‌ی شعیرییه‌دا کردووه. سه‌ره‌تای شعیری کوردی له‌رۆژه‌لاتیش به‌شیوازی نوئی و که‌لک‌وه‌رگرتن له‌زمانی هیمایی ده‌کریّت بۆ عه‌لی هه‌سه‌نیانی، فاتیح شیخ‌ولئیسلامی و سواره ئیلخانیزاده بگه‌رێنێته‌وه، هه‌رچه‌ند له‌شعیری هه‌ر سێ شاعیردا زمانی هیمایی به‌کارهاتووه؛ به‌لام به‌پیتی توێژینه‌وه‌کان ده‌رکه‌وتوووه‌ زمانی شعیری سواره له‌هه‌سه‌نیانی و شیخ‌ولئیسلامی هیمادارتر بووه. دیارترین تایه‌تمه‌ندی ئەو ره‌وته، په‌یوه‌ندی واتایی له‌نیوان شاعر و کومه‌لگایه.

۱-۳-۲- پێشینه‌ی توێژینه‌وه

له‌ئەده‌بی فارسیدا کومه‌لیک توێژینه‌وه‌ی به‌پێز و زانستی له‌چوارچێوه‌ی وتار زانستی توێژینه‌وه‌یی، نامه‌ئەنجام دراوه که هه‌رکام له‌گۆشه‌نیگایه‌که‌وه رۆچوونیان بۆ دنیای شعیری شیرکو بیکه‌س کردووه. له‌دیژه‌دا بۆ زانیاری زیاتر ته‌نیا ئاماژه به‌چه‌ند وتاریک ده‌که‌ین. انعکاس اوضاع اجتماعی در اشعار شیرکو بیکس. پیمان تباری؛ سیداحمد پارسا؛ محمدعلی گذشتی. پژوهشنامه ادبیات کردی، دوره‌ی ۲، ش ۲، شماره‌ی پیاپی ۳، صص ۱-۱۴، سال ۱۳۹۵. واکاوی گفتمان ادبی شعر نو فارسی و گۆردی در دو شعر از شاملو و شیرکو بیکس، فرهاد محمدی، نشریه‌ی زبان و ادب فارسی دانشگاه تبریز، شماره

۲۴۶/۷۵ پاییز و زمستان ۱۴۰۱. تخیل خلاقانه و تصویرپردازی مبتنی بر آن در شعر شیرکو بیکیس و محمود درویش، (با تکیه بر دهر به ندی په پووله و مدیح الظل العالی). یدالله پشبادی، پژوهشنامه ادبیات کردی، سال دوم، شماره ۳، صص ۱۰۹-۸۳، بهار و تابستان ۱۳۹۶. بررسی بازتاب نمادهای اسطوره‌ای در اشعار احمد شاملو و شیرکو بیکیس، علی دلایی میلان؛ فهری سلیمان، پژوهشنامه ادبیات کردی، دوره ۴، شماره ۱. بهار و تابستان ۱۳۹۷. بازتاب مفاهیم نمادین و کهن الگویی آب در شعر شیرکو بیکیس، جیهاد شکری رشید؛ ساغر سلمانی نژاد مهرآبادی، نشریه درّ درّی، ادبیات غنایی، عرفانی، دوره ۱۱، شماره ۴۰، پاییز ۱۴۰۰. بررسی تطبیقی اشعار سیاسی احمد شاملو و شیرکو بیکیس، علیرضا حسینی؛ مهناز سهرابی، کنفرانس بین‌المللی ادبیات و پژوهش‌های تطبیقی در آن - سال ۱۳۹۴. مضمون آفرینی‌های شیرکو بیکیس با نوسازی تلمیح به داستان پیامبران، محمد ایرانی؛ سمیرا کنعانی، نشریه ادبیات و زبان‌های محلی ایران زمین، پیاپی ۱۴، شماره ۱، سال ۱۳۹۶. سمبولیسم اجتماعی در سروده اینک دختری میهن من است. جیهاد شکری، HUI-Volume ۸, Issue ۳، زانکوی هه‌له‌بجه، ۲۰۲۳. بازنمایی استعاره‌های جهان‌های زیرشمول در انگاره جهان‌های متن از منظر شناختی: مطالعه موردی اشعار شیرکو بیکیس در سرآغاز کتاب کرسی. بهمن حیدری؛ عامر قیطوری؛ مسعود دهقان. پژوهشنامه ادبیات کردی، دوره ۸، شماره ۱، شماره پیاپی ۱۳، شهریور ۱۴۰۱، صفحه ۱۲-۱۰. شاخ له شیعی شیرکو بیکیس: واتا و هیما. عوسمان، هه‌ریم عوسمان. پژوهشنامه ادبیات کردی، سال ۶، ش ۱، پیاپی ۹، صص ۲۱۹-۱۹۱. به‌پینی خویندنه‌وه و به‌دواداچوون بۆ شیعی نازادی، ده‌رده‌که‌وێت‌ئه و شیعه تا کاتی نووسینی ئه و وتاره هیچ لیکدانه‌وه‌یه‌کی به شیوازی شیکاری ناوه‌رۆکی بۆ نه‌نجام نه‌دراوه و وتاری به‌رده‌ست وه‌ک یه‌که‌م خویندنه‌وه بۆ ئه‌و شیعه ده‌ستیشان ده‌کریت.

۱-۳-۳- شیرکو بیکیس و هیماخوازی

له‌نیو شاعیرانی هاوچه‌رخ‌ی کوردیدا، شیرکو وه‌ک ناسراوترین نوین‌ه‌ری شیعی ره‌خنه‌یی و هیمایی ناسراوه که به‌ره‌مه‌ه‌کانی کاریگه‌ری به‌رچاویان له‌سه‌ر دارشتن و به‌هیزکردنی شوناسی کۆمه‌لایه‌تی له‌کۆمه‌لگادا بووه. هه‌ریمی کوردستان له‌سه‌رانه‌ری حکومه‌ته‌ه‌کانی سیاسی عێراق، به‌تایبه‌تی له‌سه‌رده‌می سه‌دام حوسیندا تووشی سه‌رکوت، شه‌ر، ئه‌نفال و کیمیا‌باران بووه. به‌دریژایی سه‌ده‌ی بیسته‌م، کورد له‌وه‌ریمه‌دا که‌وتوو‌ه‌ته‌به‌ر گوشاری سیاسی. میژوو شاهیدی شه‌ر و چه‌وسانه‌وه و هه‌موو جو‌ره هه‌لاواردنیک له‌و به‌شه‌ه‌یه. له‌که‌شیک‌ی وه‌هادا شیعر وه‌ک ئامرازیک بۆ ده‌رب‌رینی

ناره‌زایه‌تی له‌و بارودۆخه، به‌تاییه‌تی له‌و سه‌رده‌مانه‌ی میدیا له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی داگیرکه‌ردا بوو، رۆلی به‌هیزی بووه.

شێرکۆ رۆژی ٢٢ ئایاری ساڵی ١٩٤٠ له‌ سلێمانی له‌دایک بووه. ئه‌و له‌ سه‌رده‌می که‌دا ژیاوه که‌ کورد له‌ ژێر گوشاری توندی رژیمی پاونخوازی به‌عسدا بووه. ته‌مه‌نی مندالی و گه‌نجی بیکه‌س هاوکات له‌ گه‌ل شه‌ری ناوڤ و راپه‌ڕینی کورد و سه‌رکۆتی درێدانه‌ بوو. ئه‌و هه‌لومه‌رجه‌ کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌ وایکرد بیکه‌س هه‌ر له‌ گه‌نجیدا شیعری بۆ ده‌ربرینی ناره‌زایه‌تی به‌کار به‌ییت و یه‌که‌مین شیعری له‌ ته‌مه‌نی ١٧ ساڵیدا بۆ کردووه‌ته‌وه. وه‌ک شاعیریکی وشیار داوای گۆرانکاری کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌ ده‌کات و به‌رگری له‌ ئازادی تاک و کۆمه‌لایه‌تی وه‌ک گرنگترین پێویستی مرۆف ده‌کات. شێرکۆ به‌ که‌لکوه‌رگرتن له‌ زمانی شیعری، بارودۆخی شێواوی باشووری کوردستانی له‌ سه‌رده‌می به‌عسدا نواندووه و باس له‌ نه‌بوونی ئازادی تاکه‌که‌سی و سه‌رکۆتکردنی خه‌لکی کوردستان ده‌کات. له‌ زۆریک له‌ شیعره‌کانیدا ئازادی وه‌ک خه‌میکی سه‌ره‌کی مرۆف نواندووه. شیعری بیکه‌س به‌و پێیه‌ له‌ دوو روه‌وه جێی سه‌رنجه: یه‌که‌م، رهنه‌ له‌ بارودۆخی سیاسیه‌ سه‌رده‌می خۆی و نه‌بوونی ئازادی له‌ کوردستان و دووه‌م، هه‌ولدان بۆ وشیارکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لگا. شێرکۆ رهنه‌ له‌ توندوتیزی ده‌گری و به‌رگری له‌ پێویستی ئازادی و یه‌کسانی ده‌کات. پێی وایه‌ ته‌نیا له‌ رێگه‌ی وشیاریه‌وه‌یه‌ گۆرانکاری راسته‌قینه‌ و ئازادی به‌دی دێت. زمانی شیعری شێرکۆ سه‌ره‌رای ئالۆزییه‌کانی ناوه‌ڕۆکی، تیگه‌یشتنی بۆ خه‌لکی ئاسایی کۆمه‌لگا دژوار نییه‌. ئه‌و خواستن و هێمایانه‌ی بیکه‌س له‌ شیعره‌کانیدا له‌ په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ل ئازادی به‌کاری هێناوه، زۆرجار له‌ سروشت و کولتووری کوردیه‌وه‌ ئیله‌امیان گرتووه. ئه‌و تاییه‌ته‌ندیانه‌ وایه‌ له‌ شیعره‌کانی شێرکۆ ده‌کات تیگه‌یشتنی ئاسان بێت، بۆیه‌ کاریگه‌رییه‌کی زۆریان له‌ سه‌ر وشیاڕیه‌ کۆمه‌لایه‌تی بووه. له‌و سه‌رده‌مانه‌ی گوشاری سیاسیه‌ و کۆمه‌لایه‌تی دژی خه‌لکی باشووری کوردستان زیاتر بوون، شیعره‌کانی بیکه‌س وه‌ک سه‌رچاوه‌ی رۆشنگه‌ری ده‌وری به‌رچاویان بووه. شیعره‌کانی نه‌ته‌نیا له‌ وێژه‌ی کوردیدا، به‌لکوه‌ له‌ ئاستی نێوده‌وه‌لتیشدا ناسراون. له‌و شیعره‌دا ئازادی وه‌ک ئامانجیکی ده‌سته‌که‌وتوو که‌ له‌ لایه‌ن رژیمه‌ پاونخوازه‌که‌ی به‌عه‌سه‌وه‌ پشتگوێ خراوه. به‌و پێیه‌ به‌ره‌مه‌کانی وه‌ک گرنگترین سه‌رچاوه‌ی په‌روه‌ده‌یی بۆ به‌ره‌ی نوێ ناسراون.

۲- ده قى شيعرى ئازادى:

ئازادى؟ كامەيە ئازادى؟ ئازادى ئەسپىكى شەكەتەو ئەشەلى و ھەموو رۆژ بار ئەكرى لە فېشەك!
نېشتەمان؟ كامەيە نېشتەمان؟
ئەو ەردەى ھەموو رۆژ دوو سى جار ئەيكوژىن؟
ئەو دەشتەى كە بۆتە تاتە شۆر؟
ئەو شاخەى كە بۆتە دارەمەيت؟
ئەو بەرد و ئەو قورو ئەو چەوو ئەو لەمەى زىندانى لى زاوہ؟
نازانم كامەيە نېشتەمان! كامەيە ئازادى!
ئەو ئاوەى بە رۆژى نيوەرۆ سەرچاوہى ئەدزىن؟
ئەو يارەى لە خەوا چاوانى ئەدزىن؟
ئەو ھەورەى پېش بارىن، بارانى ئەدزىن؟
ئەو مانگەى لە شەوى چواردەيا ئەيدزىن؟
ئازادى ئەسپىكى شەكەتەو ئەشەلى و ھەموو رۆژ بار ئەكرى لە فېشەك! (بېكەس، ۱۹۹۸: ۵۲۹).

۳- تەوہرى سەرەكىي توپژىنەوہ

شيعرى ئازادى نمونەيەكى شيعرەى رەخنەيى كە شىركۆ بېكەس بە كەلكوہرگرتن لە ھىما و وىنەى جۆراوچۆرەوہ رەخنە لە بارودۆخى كۆمەلايەتى، سياسى و كولتوورىي دەسەلاتى سياسىي سەردەمى خۆى دەگرىت. شيعرى ئازادى بە ورووژاندنى چەند پرسىياري بنەرەتى سەبارەت بە دوو چەمكى «ئازادى و نېشتەمان» وىنەى كۆمەلگايەك لە كاتى قەيران دەنوئىت. لەو شيعرەدا شىركۆ بە شىوازىكى ھونەرى ئامازە بە رۆلى نەيارانى ناوخۆ لە تالانكردنى سەرچاوہكانى سروشتى و مروئى دەكات. بېكەس وىنەيەكى رەش لەو كەسانە دەردەخات كە بۆ بەرزەوہندىي كەسىي خۆيان سەرچاوہكانى سروشتىي نېشتەمان تالان دەكەن. دووپاتى «ئازادى و نېشتەمان» نەك ھەر جەخت لەسەر بەربلاويى قەيرانى ئازادى دەكاتەوہ، بەلكو ماناكەى دەكاتە راستىيەكى پر لە ئازار و بە جۆرىك و ھبىر خويئەر دەخاتەوہ كە ھەلومەرجەكان ناگۆردىن و ئازادى بەردەوام لە ژىر گوشاردا دەمىنئەوہ. لەو وتارەدا شيعرى «ئازادى»ى شىركۆ بەپىي شىكارى ناوەرۆكى، ھىما ديارەكانى تاوتوئ دەكرىن.

۳-۱- ئازادى:

ئازادى؟ كامەيە ئازادى؟

ئازادى ئەسپىكى شەكەتەو ئەشەلىۋ ھەموو رۆژ بار ئەكرى لە فېشەك! (بېكەس، ۱۹۹۸: ۵۲۹)
ئەو پىرسىارە پەنگدانەۋەي گومانە لە ماناي راستەقىنەي ئازادى، ۋەك ئەۋەي ئازادى نەك ھەر بەدى
نەھاتوۋە، بەلكوو پىچەۋانەي خۆيەتى. ئەو بابەتە لەو كۆمەلگايەي لەژىر دەسەلاتى چەۋسپنەردان،
دىارە. ئازادى و نىشتەمان لەو شىعەردا رەخنەيەكن لە سىياسەتى سەركوتكەرانەي بەعس. ئەو پىرسىارە
تەنيا ئامازە بە ماناي گومان لە چەمكى ئازادى نىيە، بەلكوو ئامازەيە بۆ بارودۆخى ئازادى لەو
كۆمەلگايەي تىيدا دەژىن. شىركۆ لەو دېرەدا: «ئازادى ئەسپىكى شەكەتە»، ۋىنەيەكى خەيالاۋى
بەكار ھىتاۋە. ئەسپ بە شىۋەيەكى نەرىتى ھىماي جوولە و ئازادى و ھىزە، بەلام لەو شىعەردا
«شەكەتە». ئەو ۋىنەيە ئازادى دەكاتە بوونەۋەرىكى لاۋاز و برىندار، ئەسپىكى ماندوو كە لاۋازى و
بىتوانايى ئازادى نىشان دەدات و گوزارشت لەۋە دەكات كە ئازادى نەك ھەر جوولەي نىيە، بەلكوو
بەھۆى توندوتىژى، ناتوانىت تەكان بخوات و لە دۆخىكى قەيراناۋىدايە.

ئەو بالە: «ھەموو رۆژ بار ئەكرى لە فېشەك»، ۋىنەيەكى تى ئەو ئەسپە برىندارەيە كە ئامازە بۆ
سەركوتى بەردەۋامى ئازادى دەكات. ئەو دېرانە ئامازە بە زولم و توندوتىژى دژى ئازادى دەكەن.
فېشەك تەنيا بە ماناي ھىرشى جەستەيى نىيە، بەلكوو ئامازە بە سەركوتى ھىزى و كولتورىيە كە
رۆژانە بەسەر ئازادىدا دەسەپىنرەت. ئەو ۋىنەيە دەربى ئەو راستىيە تال و ئازارەخشەيە كە ئازادى
رووبەرووى بوۋەتەۋە و رۆژانە خەسارى زياترى پىدەگات. فېشەك، ھىماي ھەرەشەيە و ۋەك
فاكتەرىك دەخىرەتەروو كە رېگرى لە ئازادى و بەدىھىتانى دەكات. ئەو ۋىنەيە بە وردى بارودۆخى
كۆمەلگايەك نىشان دەدات كە ئازادى رۆژانە رووبەرووى زەبروزەنگ دەبىتەۋە و نەك ھەر نىيە، بەلكوو
وردەۋردە خەرىكە دەرووخىت. باركردنى ئازادى لە فېشەك، سەركوتكردنى ئازادىيەكانى تاك لە
كۆمەلگادا ۋىنا دەكات و ئامانجىكى مەۋىي كراۋەتە ھىماي ستەم و نىشتەمان كە ۋەك حەشارگە و
پشتىۋانىك بۆ گەل ناسراۋە، مەخابن بوۋەتە گۆرەپانى شەر و ۋىرانكارى.

۲-۳- نیشتمان:

نیشتمان؟ کامه یه نیشتمان؟

ئهو عهرده ی روژی دوو سی جار ئه یکوژین؟ ئهو ده شته ی که بۆته تاته شۆر؟
ئهو شاخه ی که بۆته داره مه یته؟ ئهو به رد و ئهو قور و ئهو چه و ئهو لمه ی زیندانی لی زاوه؟ (بیکهس،
۱۹۹۸: ۵۳۰، ۵۲۹)

شاعیر له م دێرانه دا روانگه یه کی پێچه وانه و ترسناک بۆ نیشتمان ده خاته روو. شاعیر جارێکی دیکه به
شیوه ی پرسباری، ده پرسیت: نیشتمان؟ کامه یه نیشتمان؟ ئهو پرسباره دیسان ئاماژه به مانای گومان
ده کات؛ به لام ئه و جار له په یوه ندی له گه ل ناسنامه ی نه ته وه یی و نیشتمان. نیشتمان به شیوه یه کی
تایهت هیمای یه گرتووی، شوناس و ئاسایشه. بیکهس له درێژه ی شیعره که دا ده لیت: «ئهو
عهرده ی روژی دوو سی جار ئه یکوژین؟» ئهو وینه یه «خاک»، واته نیشتمان وه ک هیمای چه و سانه وه
نیشان ده دات. لێر ده نیشتمان وه ک بوونه وه ریکی زیندوو که خاوه نی شوناسیکی کۆمه لایه تییه وینا
کراوه که له له ناوچووندا یه. وا دیاره نیشتمان قوربانیه و نه یارانی هۆکاری مردنی ئه ون. دیسان له و
دێرانه دا: «ئهو ده شته ی که بۆته تاته شۆر؟» و «ئهو شاخه ی که بۆته داره مه یته؟» و پێرانی نیشتمان
ده نویت. ئهو وینه به مانای له ده ستدانی شوناس و میژووی نه ته وه یین. «ده شت» به زۆری هیمای
گه شه و خوشگوزه رانییه، به لام له و باله دا بووه ته: «تاته شۆر». وینه ی شوینیک که چیر ژبانی تیدا
نییه، به لکوو شوینی ئاماده کارییه بۆ مردن. شاخ که هیمای شکۆمه ندی و سه قامگیرییه، بووه ته
«تابووت». له و دێرانه دا، شاعیر ئاماژه به و توخمه بنه رته یانه ده کات که نیشتمان پیکده هین. ئهو
وینه یه نیشان ده دات که ته نانهت سروشتی نیشتمانی ه خراوه ته خزمه تی چه و سانه وه. نیشتمان له بری
ئهو وه ی شوینی ژبان و هه سانه وه بیت، بووه ته زیندان؛ ده ریده خات داگیرکاری ریشه ی له سروشتی ئهو
نیشتمانه دا کو تاوه. له و باله دا، «ئهو به رد و ئهو قور و ئهو چه و ئهو لمه ی زیندانی لی زاوه؟»، ئهو
توخمانه: به رد، قور و لم به شیکن له پیکهاته ی سروشت، به لام بوونه ته ئامرازیک که به ندیخانه یان
به ره هه م هیناوه. ئهو وینه یه نیشان ده دات له و نیشتمانه دا، ته نانهت توخمه کانی سروشت بوونه ته هیمای
سنووردار کردن و سه رکوت. پێده چیت له زیدی شاعیر دا سروشت نه ته نیا ئازاد نییه، به لکوو به ندیخانه ی
لێرواوه. به کورتی، ئهو دێرانه وینه یه کی خه مناکی نیشتمان وینا ده که ن. نیشتمان له بری ئهو وه ی
سه رچاوه ی ژبان بیت، بووه ته شوینی مه رگ، ناشتن، سه رکوت و دارمان.

۴- سروشت: چه مکیکه سەرچاوه که ی تالان ده کریت.

نازانم کامه یه نیشتمان! کامه یه ئازادی!

شاعیر له قوناخی ناره زایه تیبه وه ده چیتته قوناخی سەرلیشیواوی و قهیرانی بوونگه رای. ئه گهر له بهشی یه کهمدا، پرسپاره که ده برپینی دهنگی ناره زایه تیبه، به لام لهو به شه دا له جۆری سهرسوورمان و دارمانی دهروونین، ته نانه ت شیرکو توانای جیا کردنه وه و پیناسه ی ئه و چه مکانه ی ههر نه ماوه.

ئهو ئاوه ی به رۆژی نیوه رۆ سەرچاوه ی ئه دزین؟ (بیکهس، ۱۹۹۸: ۵۲۹)

ئهو باله، وینه ی ولایتیکه تالان ده کریت، واته گه نده لی گه یشتووه ته ئاستیک که سامانه کانی سروشتی بئ ترس، ده دزرین. ئاو، هیمای ژیان، روونی و گه شه کردنه و سەرچاوه که ی سهرتای هیوا و جوولیه، به لام شاعیر ده لیت: ئیمه ته نانه ت سەرچاوه که ی به رۆژی نیوه رۆ تالان ده کهین. نیشانه یه ک بۆ جیکه وتی گه نده لی و نه ترسان له له ناوبردنی به ها کانی سروشتی.

ئهو یاره ی له خوا چاوانی ئه دزین؟ (بیکهس، ۱۹۹۸: ۵۲۹)

خۆشهویست، به شیوه یه کی نه یینی دزراوه. رهنگه خهوی یار، هیمای فریودانی که سانیک بیت که له حالته ی بئ ناگاییدا غه دریان لی کراوه. شاعیر باس له جۆریک چهوسانه وه و دزینی ئاره زووه کان ده کات. سهرکو تکردن ته نانه ت له نااگایی و له خهونی خۆشهویستدا رووده دات که ده توانیت هیمای نادا دپهروه ری به ربالو و شاراو بیت. به واتایه کی تر، دزینی چاوی مرۆف له خهودا هیمای خیانه تی نه یینی نه یاران و له ناوبردنی خۆشهویستییه. ئهو خواسته ره هه ندیک ی دهروونی - کۆمه لایه تی هه یه؛ مرۆفیک که له جوانترین ساته کانیشیدا خیانه ت به خوی ده کات.

ئهو هه وه ی پيش بارین، بارانی ئه دزین؟ (هه مان: ۵۳۰)

هه ور، هیمای هیوا و بارانه و برپاره جوانترین به ره که ت به دیاری به یینیت، پیش ئه وه ی کاریگه ری ئه رتی هه بیت، تالان ده کریت. به واتایه کی تر، باران پیش ئه وه ی بتوانیت سوودی بۆ نیشتمان هه بیت، ده دزریت. ئهو وینه یه ئامژه به گه نده لی کۆمه لایه تی و بییه زه یی نه یاران ده کات که پیش به دیه یینانی ئه نجامی ئه رتی، هه موو ده رفه ته کان له ناو ده بن.

ئهو مانگه ی له شهوی چوارده یا ئه ی دزین؟ (هه مان: ۵۳۰)

شهوی چوارده هیمای درهوشانه وه ی مانگ و جۆریک له جوانی ته واو و کاملبوونه. دزینی مانگ له م شه وه دا هیمای خیانه ته له رووناکترین و هیوا به خشتین ساته کان. ههروه ها مانگ هیمای ژیان و جوولیه و شیرکو به دزرانی، جهخت له سهر قوولایی کاره ساته که و گوزارشت له گرنگترین په یامی شیعه که ده کات، ئه ویش ئه وه که نه ته نیا چهوساندنه وه ی ده ره کی، به لکوو خۆشمان له ویران کردنی

نیشتمان هاوبه‌شین. بیکه‌س له شیعره‌کانیدا لهو دپړانهدا له لایه‌ک ره‌خنه‌ی کومه‌لایه‌تی له تالانی سامانه‌کانی سروشتی کوردستان ده‌گریټ، له لایه‌کی دیکه، شاعر به نام‌رازیک بۆ به‌ئاگاهاته‌وه‌ی کومه‌لایه‌تی و وشیار‌کردنه‌وه پیناسه ده‌کات. ئه‌و پپی وایه شاعر ده‌توانیت نام‌رازیک بۆ ده‌برینی نازار و زولم‌بیټ، بویه له زوری‌ک له شیعره‌کانیدا زمانیکی توندی بۆ نواندن قه‌یرانی نیشتمان به‌کار هیناوه. ئامانجی بیکه‌س ته‌نیا وه‌سفی بارودوخی کوردستان نییه، به‌لکوو خوینهر ناچار‌کردنه بۆ بیر‌کردنه‌وه.

له‌و دپړانهدا گوتاری ره‌خنه‌یی ده‌گاته‌لووتکه. شاعیر به‌که‌لکوه‌رگرتن له‌ زمانی خواستی، دیارده‌ی خۆله‌ناوبردن و خیانه‌تی ناوخویی نیشان ده‌دات. به‌پیچه‌وانه‌ی دوو به‌شه‌که‌ی پی‌شوو که‌ سته‌مکاری له‌ ده‌روه (ده‌سه‌لاتی سیاسی، توندوتیژی، شهر) وینا ده‌کات، له‌و به‌شه‌دا تیشک ده‌خاته‌سهر، رۆلی نه‌یارانی ناوخۆ، له‌تواندنه‌وه‌ی چه‌مکه‌کانی مرویی و ئه‌خلاقی له‌ کوردستاندا. بیکه‌س له‌و دپړانهدا نه‌ک ههر ره‌خنه له‌ گنده‌لی کومه‌لایه‌تی و رامیاری ده‌گریټ، به‌لکوو له‌ تیک‌چوونی ژینگه و له‌ناوبردن سامانه‌کانی سروشتیش سکالای هه‌یه. به‌سوودوه‌رگرتن له‌ وینه‌کانی وه‌ک: «دزینی سه‌رچاوه‌ی ئاو»، «دزینی باران» و «دزینی مانگ» نیشان ده‌دات له‌ سایه‌ی گنده‌لیدا سروشت و سامانه‌کانی ترسی له‌ناوچوونیان زۆره. ئاو، یار، هه‌ور و مانگ وه‌ک هیماکانی سروشتی به‌کار هاتوون که‌ ده‌بیټ به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی هیمای ژیان و جوانی و گۆرانکاری بن؛ به‌لام له‌و دپړانهدا واتایان بۆ گنده‌لی ده‌گۆریت. وینه‌ی تالانی سه‌رچاوه‌کانی سروشتی و مرویی، بارودوخی خرابی ئه‌خلاقی و کولتوری به‌شیک له‌ نه‌یارانی ناوخویی ده‌رده‌خات که‌ تیندا نه‌ته‌نیا سامانه‌کانی سروشتی، به‌لکوو به‌ها و ئاره‌زووه‌کانی مرویش بی‌به‌زه‌بیانه له‌ناو ده‌به‌ن. شاعیر له‌و به‌شه‌دا به‌که‌لکوه‌رگرتن له‌ پرسپاره‌کان بای بارودوخی شیواوی نیشتمانی کردووه و وادیاره به‌دوای ناسنامه و مانای ئه‌و چه‌مکانه له‌ کومه‌لگادا ده‌گه‌ریت. به‌کاره‌ینانی رسته‌ی «نازانم نیشتمان کامه‌یه؟ نازادی کامه‌یه؟» قه‌یرانی شوناس و بی‌توانایی له‌ تیگه‌یشتن له‌ چه‌مکه‌کانی بنه‌ره‌تی ده‌رده‌خات.

۵- ئاستی زمانی

له‌م شیعره‌دا زمان ته‌نیا که‌ره‌سته‌ی ده‌برین نییه، به‌لکوو نام‌رازی خه‌بات و به‌ر‌خودانیسه. چه‌مکه باوه‌کانی وه‌ک نازادی و نیشتمان که‌ زۆرجار له‌ ریکلامی فه‌رمیدا بی‌مانا کراون، لی‌رده‌دا ده‌خړینه ژیر پرسپار و پیناسه ده‌کرینه‌وه. شاعیر هه‌ولئ بنیاتانه‌وه‌ی مانا ده‌دات؛ به‌لام به‌وه‌لامی ئاماده کراو نا؛ به‌لکوو به‌ پرسپار‌کردن و بی‌متمانه‌یی به‌ وشه‌کان. ئه‌و شاعر به‌جۆری‌ک هیمای قه‌یرانی مانا له‌ کومه‌لگایه‌که‌ که‌ له‌ ژیر گوشار و سانسۆردایه. زمانی ئه‌و شاعر سه‌ره‌رای ساده‌یی، به‌ به‌کاره‌ینانی

رسته‌ی پرسپاری و وینه‌ی ههستی، هۆی ئه‌وه‌یه خوینەر نه‌ک ههر بیر له‌و چه‌مکه کۆمه‌لایه‌تیانه بکاته‌وه، به‌لکوو هه‌ست به‌ بێزارى و بێ‌هيواییش بکات.

۱-۵- پرسپاری جه‌ختکردنى: شێرکۆ بۆ راکێشانی سه‌رنجی خوینەر بۆ بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی سه‌رده‌می خۆی چه‌ند پرسپاری کردووه که ده‌بنه هۆی ئه‌وه که خوینەر سه‌رقالی بیرکردنه‌وه له‌و دۆخه‌ شیاو و ئالۆزانه بکات. بێکه‌س له‌بری ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ توندوتیژیی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی سه‌رده‌می خۆی بگێڕێته‌وه، به‌ زمانى هیمایی ئه‌و بارودۆخانه‌ی ده‌رخستوو و به‌رجه‌سته‌ی کردوون.

۲-۵- وینه‌ی به‌رجه‌سته: «ئهو ئاوه‌ی به‌ رۆژی نیوه‌رۆ سه‌رچاوه‌ی ئه‌دزین»، «ئهو یاره‌ی له‌ خه‌وا چاوانی ئه‌دزین؟» شێرکۆ له‌و دێرانه‌دا ئاماژه به‌ تالانی سامانه‌کانی سروشتی و سه‌رچاوه‌کانی مرۆیی کردووه، ئاماژه به‌و گه‌نده‌لییه ئاشکرایه ده‌کات که له‌ لایه‌ن تاقمێک نه‌یارانی ناوخۆیی ده‌کریت.

۳-۵- ساده‌یی و پروونی: له‌ کاتێکدا زمانى ئه‌و شیعره ساده و تیگه‌یشتییه، مانای شاراوه‌ی ئه‌وه‌نده ئالۆزه که خوینەر ناچار به‌ بیرکردنه‌وه ده‌کات. ئه‌و ساده‌بوونه به‌جۆرێکه ته‌نانه‌ت خه‌لکی ئاسایی کۆمه‌لگاش توانایی تیگه‌یشتیان له‌ په‌یامی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی شیعره که هه‌یه.

٦- ئەنجام

شيعرى ئازادى نموونەيەكى بەرچاوى ويژهى ھاوچەرخى كوردىيە كە لە چوارچيوى زمانى شيعريدا پرسىارى بنەرەتتى سەبارەت بە شوناس و چەمكەكانى ئازادى و نىشتەمان ورووژاندوو. شىكارى ناوەرۆكىي ئەو شيعرە ئەوئەمان بۆ دەردەخات كە شاعىر لە ريگەي بە كارھيتانى ھىماو، ھەول دەدات وەلامى قەيرانى مانا لە كۆمەلگايە كدا كە تووشى توندوتىژى و چەوسانەو بوو، بداتەو. لەم دەقەدا زمان تەنيا ئامرازىك بۆ ئافراندى جوانى نىيە، بەلكوو كوردەيەكى وشيارانەيە دژى شيواندى راستى. پرسىارە دووپاتكراوەكان، وەسفى سروشتى تالانكرامى نىشتەمان، لەناوچوونى دەروونىي مروف و ئەو سروشتەي تىيدا دەژىت، دەكات. شىركۆ بە كەلكوەرگرتن لە ھىماخوازىي كۆمەلەيەتى دۆخى شىواوى نىشتەمانى بە شيوئەيەكى سەركوتكرامى نىشان داو. بەو شيوئەيە نارەزايەتى بەرامبەر بە توندوتىژى و نەبوونى ئازادى، گەندەلەي كۆمەلەيەتى و لەناو بردنى بەھاكانى مروىي دەبرىو. شيعرى ئازادى، تەنيا بەرھەميكى ويژهىي و ھونەرى نىيە، بەلكوو بەياننامەيەكى كۆمەلەيەتتەيە كە شاعىر زمانى ھىمايى بۆ پرسىار لە بارودۆخى كۆمەلەيەتى و سياسىي نىشتەمان و راكيشانى سەرنجى خوئەنەر بۆ كيشە قوولەكانى كۆمەلەيەتى بەكار ھىتاو. لە لايەكى دىكە، نىشتەمان لەو شيعرەدا، شوئىتەكە دەكوژرىت و بووئە، مردو شۆرخانە و تابووت. ئەو ويتانە پەنگدانەوئە قەيرانى شوناسى نەتەوئەيى و كولتورى لە كوردستانە كە بەھۆى شەر و شىواوى سياسى و خيانەتى نەيارانى ناوخۆ لە ماناي راستەقینەي دوور كەوتووئەتەو. دەكرىت بلىين ئەو شيعرە نموونەيەكى ديارى ئەدەبى بەرخۆدانى ھاوچەرخە. شىركۆ بە كەلكوەرگرتن لە زمانى خواستنى، خوئەنەر بۆ سەيركردنى دونيايەكى بەراوئوو كە تەنانەت ھىوا و جوانى تىدا تالان كراو، بانگھىشت دەكات.

بررسی شعر «آزادی» شیرکو بیکس با تمرکز بر تحلیل محتوا

جعفر قهرمانی

چکیده

شعر انتقادی، شعری است که در آن شاعر به تحلیل شرایط اجتماعی، سیاسی و فرهنگی دوره‌ای خاص می‌پردازد و با استفاده از زبان شاعرانه، مشکلات موجود در جامعه را بیان می‌کند. شعر «آزادی» نمونه‌ای از این نوع شعر است که در آن شیرکو با بهره‌گیری از نمادها و تصاویر مختلف، به انتقاد از وضعیت سیاسی زمان خود می‌پردازد. این پژوهش، شعر «آزادی» شیرکو را با رویکرد تحلیل محتوا و روش وصفی - تحلیلی بررسی کرده است. در این شعر، آزادی به عنوان آرمانی دست‌نیافتنی معرفی شده که توسط رژیم بعث نادیده گرفته شده است. میهن جاییست که کشته می‌شود و به مرده‌شورخانه و تابوت تبدیل شده است. این تصاویر بازتاب بحران هویت ملی و فرهنگی در کردستان هستند که به دلیل جنگ، فساد اجتماعی، سرکوب و خیانت مخالفان داخلی از معنای واقعی خود تهی شده‌اند. مشخص می‌شود زادگاه شاعر، به جای اینکه محل زندگی و خوش‌گذرانی و افتخار باشد، مکانی برای مرگ و نیستی است. این تصاویر فضایی منفی از اوضاع سیاسی جنوب کردستان را نشان می‌دهند که باعث درگیری ذهنی و عاطفی خواننده می‌شود. تأکید بر مفاهیم «آزادی» و «نیشتمان» نه تنها بر تحریف و عمق بحران آزادی در کردستان تأکید می‌کند، بلکه این واقعیت دردناک را نیز به خواننده یادآوری می‌کند که شرایط تغییر نمی‌کند و آزادی همچنان تحت فشار مداوم است؛ بنابراین، این شعر از دو جهت قابل توجه است: اول، انتقاد از وضعیت سیاسی و فقدان آزادی و دوم، تلاشی برای آگاهی‌بخشی و بیداری جامعه. در این تحلیل به این نتیجه می‌رسیم که شاعر ناامیدی خود را از وضعیت «آزادی و نیشتمان» را با جملات پرسشی بیان کرده است. این پرسش‌های تأکیدی نه برای یافتن پاسخ، بلکه برای آشکار شدن حقیقتی تلخ و ایجاد ناامیدی نسبت به وضعیت موجود «آزادی» و «نیشتمان» هستند. در این شعر همه چیز حول محور مرگ، خشونت و ظلم می‌چرخد.

واژگان کلیدی: شیرکو بیکس؛ تحلیل محتوا؛ نمادگرایی؛ آزادی.

An Analysis of Sherko Bekas's Poem 'Freedom' with a Focus on Content Analysis

Jafar Ghahremani

Abstract

Critical poetry is a type of poetry in which the poet analyzes the social, political, and cultural conditions of a specific period and uses poetic language to express the problems existing in society. The poem Freedom is an example of this kind of poetry, in which Sherko employs various symbols and imagery to criticize the political situation of his time. This study examines Sherko's poem "Freedom" through a content analysis approach. In this poem, freedom is introduced as an unattainable ideal that is ignored by the Baath regime. The homeland is depicted as a place of death, turned into a morgue and a coffin. These images reflect the crisis of national and cultural identity in Kurdistan, which has been emptied of its true meaning due to war, social corruption, repression, and betrayal by internal opponents. It becomes clear that the poet's homeland, instead of being a place of life, progress, and pride, is a site of death and burial. These images portray a negative space of Kurdistan's political situation, evoking mental and emotional conflict in the reader. The emphasis on the concepts of "freedom and homeland" not only highlights the distortion and depth of the freedom crisis in Kurdistan but also painfully reminds the reader that conditions remain unchanged and freedom continues to be under constant pressure. Therefore, this poem is significant in two respects: first, as a critique of the political situation and the lack of freedom, and second, as an effort to raise awareness and awaken society. This reading concludes that the poet expresses his despair regarding the conditions of "freedom and homeland" through rhetorical questions. These interrogative statements are not aimed at finding answers but rather at revealing a bitter truth and creating hopelessness about the current situation of "freedom and homeland". In this poem, everything revolves around death, violence, and oppression.

Keywords: Sherko Bekas; Content Analysis; Symbolism; Freedom.

سهرچاوه کان

- بهار، مهرداد (۱۳۷۶). *پژوهشی در اساطیر ایران*، چاپ دوم، تهران: آگه.
- براهنی، رضا (۱۳۷۱). *طلا در مس*. تهران: ناشر: نویسنده.
- بیکه‌س، شیرکو (۱۹۹۸). *خاچ‌ومار و رۆژژمیری شاعیری-رۆمانه‌شعیر*. سوید: ستۆکهۆلم، بلاوکراوه‌کانی ناوه‌ندی ئاپیک، چاپی یه‌که‌م.
- تولستوی، لئون (۱۳۷۲). *هنر چیست؟ ترجمه کاوه دهگان*. تهران: امیر کبیر، چاپ سوم.
- پورنامداریان، تقی (۱۳۸۳). *رمز و داستانهای رمزی در ادب فارسی*، تهران: علمی فرهنگی، چاپ هفتم.
- حسینی، رضا (۱۳۸۹). *مکتب‌های ادبی، جلد ۲*. تهران: نگاه، چاپ پانزدهم.
- محمدی خاجلو، نشمیل، و همکاران (۱۳۹۵). «بررسی تطبیقی نماد عقاب در شعر عربی، کردی و فارسی. *پایان نامه کارشناسی ارشد*». گروه زبان و ادبیات عربی. دانشگاه شهید بهشتی.
- دلاشو، م، لوفر (۱۳۶۴). *زبان رمزی افسانه‌ها*. ترجمه جلال ستاری. تهران: طوس.
- زرقانی، سید مهدی (۱۳۸۷). *چشم‌انداز شعر معاصر ایران*. تهران: ثالث.
- شمیسا، سیروس (۱۳۸۰). *جریان سمبولیسم اجتماعی در شعر*. نشریه مدرس. شماره ۳. صص ۲۷-۴۲.
- عوسمان، هریم (۱۳۹۹). *شاخ له شاعیری شیرکو بیکه‌سدا: واتا و هیتما*. پژوهشنامه ادبیات کردی، سال ۶، ش ۱، پیاپی ۹، صص ۱۹۱-۲۱۹.
- فتوحی، محمود (۱۳۸۹). *بلاغت تصویر*. تهران: سخن.
- فرای، نورتروپ (۱۳۷۷). *تحلیل نقد، ترجمه‌ی صالح حسینی*، تهران: نیلوفر.
- کرپیندروف، کلوس (۱۳۸۸). *تحلیل محتوا، ترجمه هوشنگ نایی*، تهران: نسترن.
- لنگرودی، محمدشمس (۱۳۹۰). *شعر و هنر یک نوع/اعتراض است به جهان*. نشریه گزارش. شماره ۲۲۷-صص ۵۷-۵۹.
- لوکاچ، جورج (۱۳۸۴). *پژوهشی در رئالیسم اروپایی*، ترجمه اکبر افسری، تهران: علمی و فرهنگی.
- هنرمندی، حسن (۱۳۸۵). *بنیاد اندیشه نو در فرانسه*. تهران: زوار، چاپ اول.
- هاورز، آرنولد (۱۳۵۵). *محدوده و گستره‌ی جامعه‌شناسی هنر*. محدوده و گستره‌ی جامعه‌شناسی هنر و ادبیات، ترجمه فیروز شیروانلو، تهران: توس.